

vis Udtryk for, at Landstinget anser det for ønskeligt, at der ved Kommuneafstemningerne sikres en saa stor Deltagelse, at de maa siges at være Udtryk for Anskuelserne hos et betydeligt Tal af Kommunens Beboere.

Saa er der Spørgsmaalet om Erstatning i Tilfælde af Ikke-Fornyelse af Bevilgning. Den radikale Regering har fulgt Ædruelighedskommissionens Forslag, der gik ud paa, at Erstatning kun skulde ydes, naar der var givet Tilsagn derom ved Bevilgningens Meddelelse. Dette blev vedtaget af Folketinget, men Landstinget har fulgt Ædruelighedskommissionens Flertals Forslag, hvorefter Spørgsmaalet om Erstatning skal afgøres i hvert enkelt Tilfælde under Hensyn til de foreliggende Omstændigheder.

De Ændringer, jeg her har omtalt, er de væsentligste af dem, der er vedtaget af Landstinget. Ud derover er der foretaget forskellige redaktionelle og rent formelle Ændringer, paa hvilke der ligger meget ringe Vægt, og som jeg derfor ikke skal gøre omfattende Rede for.

Jeg skal i øvrigt kun tilføje, at efter min Opfattelse vil Lovforslaget, hvis det ophøjes til Lov i sin nuværende Skikkelse, betyde et værdifuldt Skridt frem imod et øget Ædruelighedsarbejde i vort Folk. Man kan naturligvis mene, at der her og der ved Landstingets Behandling af Lovforslaget ikke er naaet det, man ønskede, at Lovforslagets Karakterer her og der er ændret i Disfavør af den Form for Udfoldelsen af Arbejdet for Ædruelighed, som man kunde ønske fremmet. Men, som sagt, jeg føler mig overbevist om, at ogsaa i den nu foreliggende Skikkelse vil Lovforslaget kunne afgive Grundlag for en forhaabentlig frugtbar Forhandling om Muligheden af at naa frem til et endeligt Resultat, som kunde styrke det fortsatte Arbejde til Fremme af Ædrueligheden, et Arbejde, der er ført saa energisk igennem navnlig i den sidste Menneskealder, og gennem dette Tidsrum har vist sig at bære saa udmærket gode Frugter. Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Overvejelse.

Laurs Kvist: Som allerede udtalt af den højtærede Indenrigsminister er denne Sag en gammel Bekendt. Man kunde derfor næsten være fristet til at henvisse til tidligere Udtalelser, men det forekommer mig, at det, som Forholdene ligger i Øjeblikket, ikke vil være rigtigt. Jeg skal derfor tillade mig at gaa ind paa en Omtale af Hovedprincipperne. Jeg skal ikke fordybe

mig stærkt i Enkeltheder, men det forekommer mig, at det er nødvendigt her ved denne første Behandling, navnlig under Hensyn til den Stilling, som man har taget i Landstinget, at komme ind paa Omtale af Lovforslagets Principper.

Jeg vil begynde med at minde om, at der for Tiden sidder en Ædruelighedskommission. Denne Kommission blev nedsat i 1914, og den Opgave, der blev givet denne saakaldte 2den Ædruelighedskommission, det Kommissorium, som Kommissionen fik, findes paa første Blad i dens Betænkning og lyder saadan: Kommissionens Opgave er „at foretage en indgaaende Undersøgelse af, hvorledes Lov Nr. 104 af 10. Maj 1912 om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke har virket, samt paa Grundlag af denne Undersøgelse og det gennem den indsamlede Materiale at fremsætte de Forslag til Ændringer og nye Regler, som maatte være ønskelige ved Lovens Revision“. Det Arbejde er afsluttet fra Kommissionens Side, og paa Grundlag af det Arbejde er dette Lovforslag udarbejdet, som allerede nævnt af den højtærede Indenrigsminister. Det har i en tidligere Samling været til Behandling i Folketinget, har nu ogsaa været til Behandling i Landstinget og foreligger paa ny til Behandling i Folketinget. Som en Fortsættelse af disse Undersøgelser og Overvejelser var det givet Kommissionen i Hverv, at „undersøge og alsidigt belyse dels de samfundsmæssige, økonomiske, finansielle og mellemfolkelige Forhold, dels de af Lægevidenskaben og i øvrigt af Alkoholforskningen indvundne Erfaringer, der har Betydning for Afgørelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt og i saa Fald ved hvilke Midler Stat og Kommune kan og bør støtte Bestræbelserne for Forbud mod Tilvirkning, Indførsel og Salg af stærke Drikke“. Det er altsaa den anden Opgave, der er givet Ædruelighedskommissionen, og den har Kommissionen ikke afsluttet sit Arbejde med.

Naar man i det andet høje Ting stærkt protesterer imod at gennemføre Forbudsbestemmelser, forekommer det mig, at Tiden er ikke inde til at tage Stilling til Spørgsmaalet om Forbud eller Ikke-Forbud. Kommissionen er nedsat med den Opgave ikke alene at forberede Beværterloven, men ogsaa at undersøge Betingelserne for Gennemførelsen af et Alkoholforbud. Den er nedsat paa Foranledning af samtlige danske Afholdsselskaber, og dens Nedsættelse har faaet Tilslutning fra hele Lovgivningsmagten baade Regering og Rigsdag. Afhold